

Operațiuni transfrontaliere

Regimul juridic aplicabil sucursalelor
societăților de servicii de investiții
financiare, persoane juridice române

Principii generale privind operațiunile transfrontaliere

- **Cerințele de transparență ante și post tranzacționare** este necesar să fie aplicate de statele membre și pentru operațiunile realizate pe teritoriul lor și pentru operațiunile transfrontaliere, (paragraful 46 al „Preambulului” Directivei MiFID.)
- Pentru a facilita finalizarea tranzacțiilor transfrontaliere, se impune a prevedea ca întreprinderile de investiții să poate avea **acces la sistemele de compensare și de regularizare** în întreaga Comunitate, indiferent dacă tranzacția respectivă a fost sau nu încheiată pe o piață reglementată a statului membru în cauză.
- Pentru a proteja investitorii și neafectând dreptul acestora de a-și prezenta litigiile în fața instanțelor, statele membre trebuie să încurajeze organismele publice sau private însărcinate cu **soluționarea acestor litigii pe cale extrajudiciară** să coopereze în scopul soluționării litigiilor transfrontaliere (paragraful 61 al „Preambulului” MiFID).
- În privința activităților transfrontaliere de servicii de investiții financiare, (paragraful 63 al „Preambulului” MiFID) arată că **autoritățile competente ar trebui să își furnizeze reciproc informațiile necesare** pentru exercitarea funcțiilor lor, inclusiv în cazul în care o infracțiune sau o infracțiune suspectată poate fi de resortul autorităților competente ale mai multor state membre. În cadrul acestui schimb de informații, secretul profesional se impune întotdeauna, pentru a asigura transmiterea fără piedici a informațiilor respective, precum și protecția drepturilor persoanelor în cauză.
- Firmele de brokeraj autorizate într-un stat membru al Uniunii Europene **pot presta servicii** în mod direct în state terțe membre în baza **principiului recunoașterii reciproce**. O întreprindere de investiții autorizată în statul său membru de origine se consideră autorizată să furnizeze servicii de investiții sau să exercite activități de investiții în întreaga Comunitate, **fără să fie necesar să solicite o autorizație distinctă** din partea autorității competente a statului membru în care dorește să furnizeze astfel de servicii sau să exercite astfel de activități.
- Un intermediar poate presta servicii și activități de investiții financiare în alte state membre în baza deciziei de autorizare eliberate de C.N.V.M.:
- a) prin **înființarea unei sucursale;**
- b) **în temeiul liberei circulații a serviciilor;** în acest caz, devine membru la distanță sau dobândește acces de la distanță la piața reglementată, fără a mai fi necesară stabilirea pe teritoriul aceluia stat membru

Condițiile de autorizare a prestării de servicii de investiții financiare transfrontaliere într-un stat membru al Uniunii Europene

- **A. Reguli generale**
- **Art.38.- (1) S.S.I.F., persoană juridică română, care intenționează să deschidă o sucursală într-un stat membru, va comunica acest lucru C.N.V.M., împreună cu următoarele informații:**
- **a) un plan de afaceri, care va cuprinde serviciile de investiții financiare ce urmează a fi prestate prin intermediul sucursalei și structura organizatorică a acesteia;**
- **b) identitatea persoanelor desemnate să asigure conducerea sucursalei;**
- **c) adresa sediului sucursalei;**
- **d) schemele de compensare a investitorilor, aplicabile pentru protecția investitorilor sucursalei.**
- **Prestarea de servicii de investiții financiare într-un stat membru de către o S.S.I.F. cu sediul în România, persoană juridică română, este supusă aprobării C.N.V.M., care va emite o decizie de admitere sau de respingere a cererii depuse de către S.S.I.F. O S.S.I.F. persoană juridică română nu poate presta servicii de investiții financiare pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene în absența autorizării C.N.V.M. a prestării respectivelor servicii transfrontaliere.**
- **Serviciile și activitățile de investiții financiare ce pot fi desfășurate pe teritoriul altui stat membru sunt cele prevăzute în autorizația de funcționare a S.S.I.F. C.N.V.M. nu poate autoriza prestarea într-un stat membru de către o S.S.I.F., persoană juridică română a unor servicii pentru care nu există autorizație pentru piața de capital din România.**
- **Serviciile conexe pot fi prestate numai împreună cu un serviciu sau o activitate de investiții.**

Prestarea de servicii de investiții financiare în temeiul liberei circulații a serviciilor

- Orice S.S.I.F. care intenționează să presteze direct servicii sau activități de investiții pe teritoriul unui stat membru, pentru prima dată, sau care dorește să-și modifice pachetul de servicii sau de activități de investiții prestate, **în temeiul liberei circulații a serviciilor** (fără deschiderea unei sucursale), **va comunica C.N.V.M. următoarele informații (art. 39 din Legea nr. 297/2004):**
- a) statul membru în care intenționează să opereze;
- b) un plan de afaceri, în limba română și în traducere legalizată în limba engleză, precizând, în special, serviciile și/sau activitățile de investiții și serviciile conexe pe care intenționează să le presteze și dacă intenționează să folosească agenți delegați pe teritoriul aceluia stat membru;
- c) identitatea agenților delegați, dacă este cazul.
- Aceste informații vor fi **comunicate de către C.N.V.M. autorității competente** din statul membru gazdă în termen de maximum o lună. După expirarea acestui termen, dacă C.N.V.M. nu răspunde cererii de autorizare, S.S.I.F. poate începe să presteze serviciile de investiții în cauză, în statul membru gazdă.
- C.N.V.M. este ținută să transmită autorității competente din statul membru gazdă, la solicitarea acesteia, informațiile cu privire la **identitatea agenților delegați** pe care S.S.I.F. intenționează să-i folosească pe teritoriul respectivului stat.
- În situația în care **se modifică conținutul informațiilor transmise**, S.S.I.F. va comunica această modificare, în scris, C.N.V.M., cu cel puțin o lună înainte de aplicarea acesteia. Aceste modificări vor fi comunicate de către C.N.V.M. autorității competente din statul membru gazdă.

Prestarea de servicii de investiții financiare prin deschiderea unei sucursale într-un stat membru

- O S.S.I.F care intenționează să deschidă o sucursală într-un stat membru, este ținută să transmită o **notificare în prealabil C.N.V.M.**, împreună cu următoarele informații, conform art. 55 alin. (1) din Regulamentul C.N.V.M. nr.32/2006:
 - a) statul membru pe teritoriul căruia intenționează să-și stabilească o sucursală;
 - b) un plan de afaceri, în limba română și în traducere legalizată în limba engleză, care va cuprinde printre altele, serviciile și activitățile de investiții și serviciile conexe ce urmează a fi prestate prin intermediul sucursalei, structura organizatorică a acesteia și dacă sucursala intenționează să apeleze la agenți delegați;
 - c) adresa din statul membru de la care pot fi obținute documente;
 - d) identitatea persoanelor desemnate să asigure conducerea sucursalei.
- Această notificare are natura unei cereri de emitere a autorizației de prestare a serviciilor de investiții financiare pe teritoriul unui stat terț al Uniunii Europene, o veritabilă **autorizare prealabilă a deschiderii unei sucursale**
- Potrivit art. 55 alin. (2) din Regulamentul C.N.V.M. nr.32/2006, în cazul în care S.S.I.F. folosește un **agent delegat stabilit în alt stat membru**, acesta va fi **asimilat sucursalei** aplicându-se prevederile corespunzătoare aplicabile sucursalei.
- În termen de 3 luni de la primirea comunicării și informațiilor legale, C.N.V.M. **va transmite autorității competente** din statul membru gazdă **informațiile primite** sau, după caz, **va refuza transmiterea** acestora și va informa S.S.I.F. în consecință, împreună cu motivele refuzului.

Prestarea de servicii de investiții financiare prin deschiderea unei sucursale într-un stat membru

- În cazul în care C.N.V.M. aprobă deschiderea unei sucursale într-un stat membru, transmițând autorității competente a acestui stat informațiile relevante și acordul său, va notifica S.S.I.F. cu privire la existența acestui acord, comunicând totodată dacă este necesar, condițiile, regulile de conduită, în conformitate cu care, în scopul protejării interesului general, sucursala urmează să-și desfășoare activitatea.
- **Înființarea sucursalei** în statul membru urmează procedura și este **supusă reglementărilor incidente în statul membru** respectiv (aceste reglementări referindu-se, după caz, la înregistrarea/înmatricularea la autoritatea competentă din statul respectiv, îndeplinirea condițiilor de drept comun privind autorizarea funcționării unei sucursale a unei societăți comerciale etc.).
- În cazul **modificării conținutului unora dintre informațiile sus-menționate** ce trebuie comunicate de către S.S.I.F. către C.N.V.M., S.S.I.F. va comunica, în scris, această modificare C.N.V.M. cu cel puțin o lună înainte de implementarea schimbării. C.N.V.M. va comunica autorității competente din statul membru gazdă orice modificare a informațiilor transmise anterior.
- Potrivit art. 55 alin. (4) din Regulamentul C.N.V.M. nr.32/2006, C.N.V.M. poate emite o **decizie privind respingerea cererii de aprobare a deschiderii unei sucursale** într-un stat membru de către o S.S.I.F., dacă pe baza informațiilor deținute și a documentației prezentate de S.S.I.F., constată că:
 - a) S.S.I.F. nu dispune de capacitate administrativă sau de o situație financiară adecvată, în raport cu serviciile și activitățile de investiții ce urmează a fi prestate prin intermediul sucursalei;
 - b) S.S.I.F. înregistrează o evoluție necorespunzătoare a situației financiare.
- În cazul aprobării cererii de deschidere a unei sucursale într-un stat membru, pe lângă informațiile sus-menționate, C.N.V.M. va comunica autorității competente din statul membru gazdă și **informațiile referitoare la schema de compensare a investitorilor** la care respectiva S.S.I.F. este membru.
- Sucursala S.S.I.F. **poate începe activitatea la data notificării primite din partea autorității competente din statul membru gazdă** sau, în absența acestei notificări, în termen de două luni de la data transmiterii de către C.N.V.M. a informațiilor sus-menționate.

Conflictul de legi și conflictul de jurisdicții în cazul prestării de servicii de investiții financiare transfrontaliere

- **Conflictul de legi** reprezintă situația în care, un raport juridic cu element de extraneitate poate fi guvernat de două sau mai multe legi aparținând unor sisteme de drept diferite, cu care raportul juridic respectiv prezintă legătura prin elementul de extraneitate. De regulă, conflictul de legi se manifestă între legea forului, (instanței sesizate cu soluționarea cauzei) și legea statului cu care raportul juridic are legătură prin elementul de extraneitate pe care îl conține.
- **Conflictele de jurisdicții** intervin când o instanță sesizată cu soluționarea unui litigiu de drept internațional privat (litigiu cu element de extraneitate) trebuie să se pronunțe asupra competenței de soluționare a cauzei, procedurii aplicabile, precum și efectelor hotărârilor judecătorești pronunțate în străinătate. Această situație în care instanța a două sau mai multe state sunt aparent chemate să soluționeze un litigiu a fost numit în literatură de specialitate “conflict internațional de jurisdicții” sau “conflict de competențe judecătorești”.
- Raportul juridic cu element de extraneitate poate determina mai multor probleme de ordin procedural printre care cele mai importante sunt:
- **a) competența jurisdicțională în dreptul internațional privat.** În dreptul internațional privat român această problemă este reglementată prin dispozițiile art. 148-157 din Legea nr. 105/1992, care trasează regulile generale privind competența jurisdicțională în dreptul internațional privat.
- **b) procedura aplicabilă în procesele de drept internațional privat,** este reglementată prin dispozițiile art 158-164 din Legea nr. 105/1992, care constituie dreptul comun .
- **c) efectele hotărârilor judecătorești și arbitrale străine.**
- Din perspectiva operațiunilor transfrontaliere, stabilirea legii aplicabile și a competenței jurisdicționale este deosebit de importantă în privința **raporturilor juridice încheiate între firmele de brokeraj și investitori.** Situațiile conflictuale izvorâte din încheierea și executarea contractelor de intermediere, în cazul operațiunilor transfrontaliere vor fi soluționate prin aplicarea normelor de drept internațional privat în vederea stabilirii legii incidente și a jurisdicției competente.
- Contractele de servicii de investiții financiare cu element de extraneitate, în care calitatea de client o are o persoană fizică ce acționează în scopuri care se află în afara activității sale profesionale urmează **regimul juridic al contractelor încheiate cu consumatorii**

Soluționarea conflictului de legi

- În privința legii aplicabile conflictelor generate de operațiunile transfrontaliere este aplicabilă **lex voluntatis**, în cazul existenței unei prevederi în acest sens în cadrul contractului de brokeraj. Potrivit art.3 alin. (1) din Regulamentul CE nr.593/2008 (JO L 177, 4.7.2008) această alegere trebuie să fie expresă sau să rezulte, cu un grad rezonabil de certitudine, din clauzele contractuale sau din împrejurările cauzei. Prin alegerea lor, părțile pot desemna legea aplicabilă întregului contract sau numai unei părți din acesta.
- În cazul în care părțile nu au ales legea aplicabilă, în privința contractelor (tranzacțiilor) încheiate pe o piață reglementată de capital, dispozițiile art. 4 alin. 1 lit.h) din Regulamentul CE nr.593/2008 stipulează că orice contract încheiat în cadrul unui sistem multilateral, care reunește sau facilitează reunirea de interese multiple de vânzare-cumpărare de instrumente financiare ale terților, în conformitate cu normele nediscreționare, și care este reglementat de o lege unică, este reglementat de legea respectivă, aplicabilă sistemului multilateral de tranzacționare. Astfel, este statuat **principiul aplicării legii în conformitate cu care funcționează sistemul multilateral de tranzacționare** (bursa) respectiv.
- În privința legii aplicabile contractului dintre firma de investiții și client, potrivit art. 4 alin.1 lit.b) Regulamentul CE nr.593/2008 , contractul de prestări servicii este reglementat de legea țării în care își are reședința obișnuită prestatorul de servicii

Competența jurisdicțională de drept internațional privat în materia contractelor de servicii de investiții financiare

- Temeiul de drept-**Regulamentul (CE) nr.44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială** (JO L 12, 16.1.2001)
- Potrivit art. 249 din Tratatul pentru instituirea Comunității Europene, regulamentul este actul normativ comunitar direct aplicabil în toate statele membre, nefiind necesară o normă de transpunere a acestuia în dreptul intern. Prin urmare, o dată cu aderarea la Uniunea Europeană, **Regulamentul (CE) 44/2001 se aplică** în statele membre ale Uniunii Europene **direct** fără a fi nevoie de o normă de transpunere.
- Dispozițiile art. 23 alin.(1) din Regulamentul (CE) permit **alegerea convențională a jurisdicției competente:** „Dacă prin convenția părților, dintre care una sau mai multe au domiciliul pe teritoriul unui stat membru, competența în soluționarea litigiului ce a survenit sau poate surveni în legătură cu un raport juridic determinat revine instanței sau instanțelor dintr-un stat membru, competența revine acelei instanțe sau instanțelor respective. Această competență este exclusivă, cu excepția unei convenții contrare a părților.

- În general, o convenția atributivă de competență se poate încheia:
- (a) în scris ori verbal cu confirmare scrisă;
- (b) într-o formă conformă cu obiceiurile statornicite între părți;
- (c) în comerțul internațional, într-o formă conformă cu uzanța cu care părțile sunt sau ar trebui să fie la curent și care, în cadrul acestui tip de comerț, este cunoscută pe larg și respectată cu regularitate de către părțile la contractele de tipul pe care îl implică domeniul comercial respectiv. În materia contractelor de brokeraj, o astfel de convenție trebuie încheiată sub sancțiunea nulității absolute, **numai în scris**, întrucât legea prevede *ad validitatem* forma scrisă pentru contractul de brokeraj și nu se accepta o „diluare” a acestei obligații imperative pentru anumite clauze, în cazul de față atributive de competență jurisdicțională, care fac parte integrantă din contractul de brokeraj.
- Regulamentul 44/2001 acordă un **rol prioritar principiului autonomiei de voință a părților**, în virtutea căruia părțile care pot alege care instanța competentă să soluționeze eventualele litigii care ar putea apărea. Trebuie punctat faptul că în contractele internaționale, convențiile cu privire la jurisdicția competentă sunt permise cu condiția ca alegerea de comun acord a jurisdicției competente în soluționarea unui eventual litigiu să fie clar exprimată, clauza prin care se derogă de la regulile de drept comun privind competența jurisdicțională să fi fost introdusă printr-o negociere reală, faptul că ambele părți și-au dat consimțământul putând fi dovedit.

Competența jurisdicțională de drept internațional privat în materia contractelor de servicii de investiții financiare

- În situația absenței desemnării jurisdicției competente prin convenția părților persoanele **domiciliate pe teritoriul unui stat membru** sunt acționate în justiție, indiferent de naționalitatea lor, **în fața instanțelor statului membru** în cauză (art.2 alin.1 din Regulamentul CE nr.44/2001).
- Dacă pârâtul **nu este domiciliat pe teritoriul unui stat membru**, competența este determinată, în fiecare stat membru, de legislația statului membru în cauză. Împotriva unui astfel de pârât, orice persoană, indiferent de naționalitate, domiciliată pe teritoriul unui stat membru, poate să invoce **normele de competență în vigoare în statul în cauză**.
- O persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru, în materie contractuală, **în fața instanțelor de la locul în care obligația care formează obiectul cererii a fost sau urmează a fi executată** (art. 5 alin. (1) din Regulamentul 44/2001) . Locul de executare al obligației este în cazul prestării de servicii, locul dintr-un stat membru unde, în temeiul contractului, au fost sau ar fi trebuit să fie prestate serviciile. În cazul executării contractelor de brokeraj, instanța competentă este instanța de la locul în care se execută serviciile de investiții financiare.
- O persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție și în fața următoarelor instanțe (art.6):
 - a). atunci când există **mai mulți pârâți, în fața instanței domiciliului oricărui dintre aceștia**, cu condiția ca cererile să fie atât de strâns legate între ele încât să fie oportună instrumentarea și judecarea lor în același timp, pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor;
 - b). În cazul unei **cereri de chemare în garanție sau de intervenție, în fața instanței sesizate cu cererea principală**, dacă aceasta nu a fost introdusă decât în scopul scoaterii sale de sub competența instanței în cauză;
 - c). în cazul unei **cereri reconvenționale** rezultate în urma acelui contract sau fapt pe care s-a bazat cererea principală, **în fața instanței sesizate prin cererea principală**.
- În materia executării hotărârilor judecătorești pronunțate în litigii între clienții firmei de brokeraj și firma respectivă, **instanțele din statul membru pe teritoriul căruia a fost sau urmează să fie executată hotărârea au competență exclusivă**.

Reguli speciale privind competența în cazul contractelor încheiate cu consumatorii

- Clienții-persoane fizice care încheie contracte în scopuri din afara activității lor profesionale au statutul juridic de consumatori fiind protejați de efectele regimului juridic aplicabil acestora, inclusiv în materia determinării competenței jurisdicționale în cazul existenței unui element de extraneitate.
- În „Preambulul” Regulamentului nr. 44/2001, considerentul nr.13 stipulează principiul ce guvernează materia competenței jurisdicționale în privința contractelor încheiate cu consumatorii: „În cazul contractelor [...] încheiate cu consumatorii [...], **partea defavorizată trebuie să fie protejată prin norme de competență mai favorabile intereselor sale** decât normele generale.
- Atunci când un consumator încheie un contract cu o parte care nu are domiciliul pe teritoriul statului membru însă **deține o sucursală, agenție sau altă întreprindere pe teritoriul unuia dintre statele membre**, se consideră, în cazul contestațiilor cu privire la exploatarea sucursalei, agenției sau întreprinderii, că partea în cauză are domiciliul pe teritoriul statului respectiv.
- Articolul 16 din Regulamentul (CE) 44/2001 oferă posibilitatea consumatorului nemulțumit de prestația celeilalte părți să introducă acțiunea **fie înaintea instanței unde își are el domiciliul, fie înaintea instanței unde comerciantul/prestatorul de servicii își are domiciliul-sediul social**. Observăm, așadar, că legiutorul îi facilitează consumatorului accesul la justiție, reglementând în această materie competența jurisdicțională alternativă, derogând astfel de la regulile de competență de drept comun. 21.
- Acțiunea poate fi introdusă **împotriva consumatorului** de către cealaltă parte la contract numai **înaintea instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia consumatorul își are domiciliul**.

Reguli speciale privind competența în cazul contractelor încheiate cu consumatorii

- Clientul-consumator beneficiază de **regimul juridic protectiv** în cazul în care, potrivit art. 15 alin. (1) lit.c) din Regulamentul nr.44/2001, contractul a fost **încheiat cu o persoană care desfășoară activități comerciale sau profesionale în statul membru pe teritoriul căruia este domiciliat consumatorul** sau, prin orice mijloace, își direcționează activitățile spre acel stat membru sau spre mai multe state, inclusiv statul membru respectiv, iar contractul intră în sfera de acțiune a acestor activități.
- În ceea ce privește **contractele cu clienții ce au statutul de consumatori încheiate pe internet** (având la bază oferta de bunuri și servicii realizată prin mijloace electronice), nu există un text normativ comunitar care să stipuleze regulile de drept aplicabile stabilirii competenței jurisdicționale, însă acestea trebuie considerate că se încadrează în sfera de incidență a art. 15 alin. 1 lit.c), convențiile în cauză fiind încheiate „cu o persoană care desfășoară activități pe teritoriul unde este domiciliat consumatorul”. În cazul contractelor încheiate pe internet, dacă oferta este adresată unor persoane din state diferite, odată încheiat contractul prin internet, consumatorul nu va putea fi acționat în judecată decât la instanța reședinței sale, acesta păstrându-și dreptul de opțiune a instanței la care va depune cererea de chemare în judecată, în ipoteza în care ar avea pretenții împotriva comerciantului.

Elemente de jurisprudență a CEJ privind stabilirea competenței jurisdicționale în materia contractelor încheiate cu consumatorii

- Nu am identificat până în prezent hotărâri ale instanței europene care să vizeze situații litigioase între societăți de brokeraj și investitori rezidenți ai unor state diferite, concluziile C.E.J putându-se aplica mutatis mutandis și chestiunilor izvorâte din încheierea și executarea contractelor de brokeraj.
- **Océano Grupo Editorial SA și Rocío Murciano Quintero (C-240/98)**. Principala problemă pe care Curtea trebuia să o soluționeze a fost interpretarea și calificarea unei prevederi contractuale referitoare la competența jurisdicțională, care a fost introdusă de comerciant în detrimentul consumatorilor, ca fiind o clauză abuzivă. Prin decizia pronunțată (Decizia CJCE din 27 Iunie 2000, Curtea Europeană a hotărât că o clauză atributivă de competență, care este inserată fără a fi făcut obiectul unei negocieri individuale într-un contract încheiat între un consumator și un profesionist/comerciant și **care conferă competență exclusivă instanței de la sediul profesionistului** trebuie să fie considerată ca fiind **abuzivă**, în sensul art.3 al Directivei 93/13/EEC, în măsura în care aceasta crează, cu încălcarea bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ în detrimentul consumatorului între drepturile și obligațiile părților contractante.
Curtea a motivat această interpretare dată unei astfel de clauze prin faptul că aceasta se îndepărtează de **principiul bunei credințe**
- În decizia pronunțată în **Renate IIsinger** (cauza C-180/06), decizia din data de 14 mai 2009, Curtea Europeană de Justiție a arătat, în cadrul unei proceduri prejudiciale de interpretare a dreptului comunitar, declanșată în temeiul art. 234 din TCE, că normele juridice privind competența jurisdicțională în material contractelor încheiate cu consumatorii nu pot fi aplicabile unei acțiuni în justiție, atât timp cât comerciantul nu s-a angajat contractual să execute o anumită prestație.
- Curtea de Justiție a decis în cauza **Shearson Lehman Hutton** că măsurile protective privind contractele încheiate cu consumatorii sunt **aplicabile numai dacă aceștia nu sunt angajați în activități profesionale sau comerciale**. În aceste condiții, s-a arătat că un reclamant care activează ca un profesionist sau un comerciant nu poate să beneficieze de normele de jurisdicție specială.
- În cauza **Benincasa vs. Dentalkit** (Cauza 269/95, decizia din 3 iulie 1997, Curtea a statuat că, pentru a beneficia de normele protective privind competența jurisdicțională, o persoană trebuie să încheie contractul în vederea satisfacerii unor nevoi personale, în scopul unui consum privat (paragraful 17 al motivării).

Intermediari din state membre

- Potrivit art.41.- (1) din Legea nr. 297/2004, intermediarii autorizați și supravegheați de autoritatea competentă dintr-un stat membru pot presta în România, în limita autorizației acordate de statul membru de origine, servicii de investiții financiare, în mod direct sau printr-o sucursală, în baza principiului liberei circulații a serviciilor, fără a fi necesară obținerea unei autorizații din partea C.N.V.M.
- Intermediarii respectivi trebuie să aibă sediul central în statul membru care le-a acordat autorizația și în care își desfășoară activitatea.
- Intermediarii respectivi își pot promova serviciile prin toate mijloacele de comunicare disponibile în România, cu respectarea regulilor de publicitate stabilite de C.N.V.M.
- În termen de 2 luni de la primirea comunicării din partea autorității competente din statul membru de origine, privind prestarea de servicii prin intermediul unei sucursale, C.N.V.M. va comunica intermediarului în cauză, dacă este necesar, condițiile, regulile de conduită, în conformitate cu care, în scopul protejării interesului general, sucursala din România urmează să își desfășoare activitatea. 6) Orice intenție de modificare a informațiilor cuprinse în comunicarea primită de C.N.V.M., trebuie să fie notificată de către intermediarul în cauză, cu cel puțin o lună înainte de data la care modificarea respectivă urmează să fie efectuată.
- Sucursala își poate începe activitatea la data comunicării C.N.V.M. sau la data expirării termenului de 2 luni.

Intermediari din state membre

- Potrivit art. 56 alin. (3) din Regulamentul C.N.V.M. nr.32/2006, firmele de investiții din statele membre și sucursalele acestora **se înscriu în Registrul C.N.V.M.**, achitând în acest sens tariful de înscriere.
- Potrivit art. 58 alin. (1) din Regulamentul C.N.V.M. nr.32/2006, firmele de investiții autorizate în statele membre să tranzacționeze pe piețele de capital , în contul clienților sau în cont propriu au dreptul de a deveni membre ale piețelor reglementate sau **să aibă acces în cadrul acestor piețe**, prin una din următoarele modalități:
 - a) direct, prin stabilirea unei sucursale în România;
 - b) devenind membri la distanță sau având acces de la distanță la piața reglementată, fără a fi necesară stabilirea pe teritoriul României.
- Regulile de acces ale firmelor de investiții autorizate în statele membre pe o piață reglementată sau în cadrul sistemului de compensare decontare/casa de compensare din România, **nu pot fi mai restrictive decât cele aplicabile S.S.I.F.** conform reglementărilor aplicabile în vigoare.
- Prestarea de servicii de investiții financiare de către o firmă de brokeraj autorizată într-un stat membru prin intermediul unei sucursale va putea începe numai după finalizarea tuturor formalităților privind înmatricularea sucursalei în România, în conformitate cu dispozițiile Legii nr.31/1990R și ale Legii nr.26/1990.
- Sucursalele firmelor de investiții din statele membre au obligația să furnizeze, la solicitarea C.N.V.M., informațiile necesare pentru monitorizarea respectării de către acestea a obligațiilor legale în privința cărora C.N.V.M. este autoritate de supraveghere.

Intermediari din state nemembre

- Potrivit art. 43 din Legea nr. 297/2004, **înființarea de sucursale pe teritoriul României de către intermediarii din statele nemembre va fi supusă autorizării C.N.V.M. Condițiile de autorizare sunt:**
- **a) satisfacerea de către sucursală a cerințelor generale de autorizare a unui firme de investiții române;**
- **b) autorizația societății și prevederile legale din țara de origine, în legătură cu serviciile de investiții financiare pe care societatea de servicii de investiții financiare intenționează să le presteze pe teritoriul României, prin intermediul sucursalei;**
- **c) existența în țara de origine a unor prevederi legale de autorizare, supraveghere, precum și structură organizatorică, similare cu cele din România;**
- **d) existența unui acord de cooperare între C.N.V.M. și autoritatea competentă din țara de origine;**
- **e) îndeplinirea condițiilor de reciprocitate în țara de origine, în limitele permise de acordul internațional.**
- În vederea obținerii autorizației de funcționare, înaintea înregistrării la Oficiul Registrului Comerțului, intermediarul din statul nemembru va transmite C.N.V.M., o cerere însoțită de **documentația** care atestă îndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 8 din Legea nr. 297/2004 (a se vedea comentariul la art.8). Dintre aceste documente, relevanță deosebită prezintă:

Intermediari din state nemembre

- a) prezentarea structurii acționarilor semnificativi, până la nivel de persoană fizică;
- b) adeverință de la autoritatea competentă din statul de origine din care să reiasă:
 - i. adresa sediului social sau central care trebuie să se afle în același stat cu autoritatea competentă emitentă a autorizației;
 - ii. obiectul de activitate exclusiv, similar serviciilor prevăzute în art. 5 din Legea nr.297/2004;
 - iii. capitalul social subscris și integral vărsat al societății care trebuie să reprezinte echivalentul capitalului inițial minim prevăzut la art. 7 din Legea nr. 297/2004;
 - iv. certificarea faptului că societatea a fost auditată de către un auditor financiar la sfârșitul ultimului exercițiu financiar și a faptului că aceasta nu a înregistrat pierderi în ultimii doi ani;
- c) regulamentul de organizare și funcționare al sucursalei, precum și procedurile interne;
- d) actele care atestă deținerea legală a sediului sucursalei
- e) schema de compensare care va asigura compensarea investitorilor care deschid conturi la respectiva sucursală;
- f) documentele pentru autorizarea a cel puțin doi agenți pentru servicii de investiții financiare și a cel puțin unui reprezentant al compartimentului de control intern

- În cazul în care schema de compensare a investitorilor indicată este S.C. Fondul de compensare a investitorilor S.A., sucursala poate începe activitatea la data acordării autorizației, sub condiția prezentării la C.N.V.M. a dovezii privind calitatea de membru al Fondului.
- În cazul în care schema de compensare a investitorilor indicată nu este S.C. Fondul de compensare a investitorilor S.A., dovada calității de membru al respectivei scheme de compensare va fi depusă împreună cu datele de identificare ale acesteia și cu procedurile specifice aplicabile în cazul compensării investițiilor realizate pe teritoriul României, odată cu cererea și documentația aferentă autorizării sucursalei.
- Potrivit art. 62 din Regulamentul C.N.V.M. nr.32/2006, sucursala are obligația să notifice C.N.V.M., în termen de maximum 2 zile lucrătoare de la data producerii acestora, orice modificare a condițiilor și/sau a documentației care au stat la baza acordării autorizației și să solicite autorizarea/retragerea autorizației, respectiv înscrierea/radierea din Registrul C.N.V.M. a agenților pentru servicii de investiții financiare și a reprezentanților compartimentului de control intern, în conformitate cu prevederile legale.